

Editor's Note

Please address all communication for the English pages to **The English Editor, 'Morning Star'** UDUVIL, CHUNNAKAM.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q B / 8920 / 78.

Established: 1841 O Published Every Friday

Vol. 139 JAFFNA, FRIDAY, 9TH NOVEMBER, 1979 No. 44

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Inland: Rs. 25/- per year.
Foreign Air Mail:
Rs. 90/- per year.

Apply to:

The Manager,
'Morning Star',
VADDUKODDAI

United Nations Day in Jaffna

The Mayor of Jaffna presided at a large and well attended meeting of the public of Jaffna to observe United Nations Day, on Wednesday 24th October beginning at 3 p. m. in the Town Hall, Jaffna. The meeting went on till 6 p. m. The Mayor who had organised the meeting said in his opening remarks that it was necessary not merely to observe U. N. Day but also to give wide publicity to the several noble declarations adopted over the years by the Nations of the World in the U. N. Assembly. The Nations of the World are committed to the human and democratic rights enshrined in these declarations.

The Leader of the Opposition Mr. A. Amirthalingam delivered the main talk on "The Right of Oppressed Nations to Self-determination". Others who spoke were Mr. S. Kathiravetpillai, M. P. on "Nationalities", Mr. V. N. Navaratnam, M. P. on "The United Nations and Internal Problems of member States", Mr. K. Nesiiah on "Gandhi and the U. N. O." and Mr. Silan Kadirgamar representing the Movement for Inter-Racial Justice and Equality, on "The Universal Declaration of Human Rights."

IN BRIEF

● **Rev. David Gill** has been appointed Secretary of the Uniting Church in Australia effective from 1-1-80. An Australian Congregationalist Minister who has worked for the WCC for many years, he is currently Director of the WCC Sub-unit on Congregational Life and Renewal.

Atchuvely Church

Mr. J. T. Rajaratnam

We regret to record the death which took place on 31-10-79 at Atchuvely of Mr. James Thamo-theram Rajaratnam (63), Retired Co-operative Inspector, a son of the late Mr. V. C. Thamo-theram who was Headmaster of the Atchuvely American Mission Tamil Mixed School and of Mrs. Thamo-theram, of Atchuvely.

The Funeral service was held at Atchuvely at the residence of the late Mr. T. Gunaratnam, Attorney at Law, a brother of the deceased. Rev. D. C. Ratna-singam, Circuit Pastor, officiated, assisted by Rev. Jesuthason, Worker at Atchuvely and Rev. Sam Champoe. Before the commencement of the Service, Mr. S. Arumugam, a former Deputy Principal of Atchuvely Christian College, paid a tribute to the life of the deceased.

The family mourners were the two daughters of the deceased and Mr. J. T. Thambiratnam, presently Director of the Vavuniya Academy, the only surviving brother.

Mission: Racism

TWO IMPORTANT CONSULTATIONS FOR 1980

The year 1980 will see the convergence of two important Consultations — one on *Mission* in May at Melbourne and the other on *Racism* in the Netherlands.

The decision to hold a *World Consultation on Racism* was taken recently at a meeting of the WCC Commission on the Programme to combat Racism at its annual meeting held in Portugal. The date fixed for the Consultation is 23 — 28 June, 1980.

The World Consultation on Racism will bring together some 120 representatives of member churches as well as representatives of organisations of racially oppressed people.

Mission and its strategy

"To claim that God has a bias for the poor, then deny them the right to know the gospel is a flagrant contradiction" said Rev. Emilo Castro, Director of the WCC's Commission on World Mission and Evangelism.

Book Review

The Child in the Plantations

This little booklet is filled with interesting and depressing information. It has been brought out at this time partly because of the International Year of the Child which flavours its story with irony. This brief study (25 pages) is a distressing recital of the conditions under which the Indian Tamil estate workers have existed for a century — a long, long story of which no one can be proud, although the prosperity of the nation depended to a considerable extent upon these very workers. It focuses on the conditions of the children particularly and the generally difficult conditions of their schools.

Readers of the *Morning Star* are well aware of the existence of these children and their families. Most know that Indian Tamils elected seven members of their community, mostly from the electorate of Kandy, to the first Parliament of Independent Ceylon (1948). These persons, who had had the right to vote for the previous seventeen years were then disenfranchised in a denial to them of their human rights. Since then, as much as possible, Indian Tamils have been treated as if they did not exist: they were stateless. In view of their fundamental contribution to the economic wellbeing of this country, their exploitation by various parties' governments was a shocking example of that imperialism which all parties soundly condemned in speeches at home and abroad. Nor can it be said that the Indian Tamil was helped by his Tamil

(Continued on last page)

The statement formed part of the discussion on final plans for the World Conference on Mission and Evangelism to be held in Melbourne in May 1980, *seventy years after the first world missionary Conference met at Edinburgh in 1910.*

The theme of the Conference is a Prayer "Your Kingdom Come" and prayer will be a central factor at this conference. It is hoped that at Melbourne the emphasis would be on understanding more clearly "the historical nature of the battle of Jesus Christ to deliver human kind" and how this good news of "the liberating king" could be communicated to our neighbours.

It is not enough, as a preliminary study for this Conference "to tip our hat to the Cross" and then go to the serious work of the Conference. All must be seen in the essential 'prism' of the power of God demonstrated in the powerlessness of the Cross," states a Report.

Pentecostal Church

Pastor V. Nadarajah

We are sorry to announce the death of Pastor Velupillai Nadarajah, President of the Pentecostal Mission in Sri Lanka, on 31-10-79 in Colombo.

Pastor Nadarajah was born in Jaffna on 11-7-09 and became a preacher in 1938. He was ordained in 1955 and served as Pastor of the Pentecostal Mission in Singapore, Malaysia and India before coming to Sri Lanka. He was appointed President of the Mission in 1973 and was head of 43 Mission centres in the Island.

ST. PETER'S NURSERY

Admissions for 1980.
Age over 3 and under 5
on 1-1-80.

Requests for application forms and admission may be made from 15-11-79.

Announcing the inauguration of the following courses for girls in January, 1980:

1. Pre-school Teacher Training Course (English).
2. Pre-school Teacher Training Course (Tamil).
3. English Language Courses.
4. Courses in Spoken English.
5. Secretarial Courses.

Please apply by letter or in person
19th Nov. — 23rd Nov.
(9 A.M. — 12 Noon)
for particulars and admission forms. Write to:

(Miss) M. Thambiah,
No. 9, Vembadi Road,
JAFFNA.

The 32nd Annual Festival of

CAROL SINGING

by
THE YOUTH OF THE NORTH
at
St. John's College, Jaffna
on
SATURDAY, 24th NOVEMBER, 1979
AT 5-30 P. M.

Admission by Programme.

St. John's College,
Jaffna.

Technology in Agriculture

Applications are invited from the students, who are really interested in Agriculture.

It will be a Residential Six Months Training, all the expenditure will be met by the Institute. Apply with copies of character certificates etc.

Full name and address should be clearly written. Preference will be given to those who studied the G. C. E. (O. L.).

Please address to:

Rev. M. Rajakulendran,
Varany Mission
Multi-Purpose Farm,
VARANY,
on or before 15-12-79.

IN MEMORIAM

IN LOVING MEMORY
OF

**RICHARD NOEL
NESARATNAM NILES**

Called Home: November 9, 1969.

Ten years seem yesterday
We miss you more even to-day.

"Forever with the Lord!

Amen; so let it be:

Life from the dead is in

that word,

'Tis immortality...."

—James Montgomery

Affectionately remembered by
Amirtham, children & families.

Point-Pedro.

IN MEMORIAM

IN AFFECTIONATE MEMORY
OF

Regina Ratnam Selliah

Called to Rest: 15th Nov., 1976.

Deep in our hearts you will
always stay,

Loved and remembered
Every day.

Selliah Family.

Pavilion View,
Vaddukodai.

ஒரே சாயலில் இருவர் உலகத்தில் இல்லை

இவ்வுலகத்தை நாம் கூர்ந்து நோக்குவோமேயானால் இயற்கைத் தொற்றத்திலும், செயற்கைத் தொற்றத்திலும் ஒற்றுமையைச் சில இடங்களில் காணக்கூடியதாக இருக்கும். மக்களின் உடை நடை பாவனையிலும் சிலவற்றில் ஒற்றுமையைக் காணலாம். உலகத்தில் இறைவனால் படைக்கப்பட்டவற்றுள் மக்களைத் தவிர மற்றும் எல்லாவற்றுள்ளும் சில ஒற்றுமையைக் காணலாம். ஆனால் மக்களுக்குள் இருவரை ஒரே தொற்றமுடையவராகவும், ஒரே சிந்தனையுடையவராகவும், ஒரே தன்மையுடையவராகவும் கண்டு கொள்ளுதல் அரிதிலும் அரிது. இல்லை யென்றுதான் கூறல் வேண்டும் இறைவனுடைய செயலுள் இது மிகவும் ஆச்சரியமான செயலாகும். இந்த உண்மையை அறிந்தால் உலகத்தில் நடைபெறும் சம்பவங்களையிட்டுக் கவலையும், ஆச்சரியமும் கொள்ளவேண்டிய நிலை ஏற்படாது.

இந்நிலைக்கமையவே மக்களின் சக்தியும் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொருவரின் சக்திக்கமையவே அவர்களின் செயலும் அமைகின்றது. சிலவேளை ஒருவரின் செயல் அவருடைய சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதாகக் காணப்படும். மக்களுக்குள்ள சக்தியே மற்றொல்லாச் சக்தியிலும் மேலானது. ஒருவருக்கிவ்வாறு சக்திபோல் மற்றவருக்கு ஒருபோது இருக்காது இதன் விளைவாக, ஒரு செயலில் பல்வேறு சக்தியின் செயற்பாட்டைக் காண்கின்றோம் இந்த உண்மையை யறிந்திருந்தால். கோபம், வன்செயல் முதலிய தீய செயல்களையும் தீய எண்ணங்களையும் நாம் நன்கு புரிந்துகொள்ளலாம். எனவேதான் மக்கள் தீய செயல்களுக்குள்ளும், தீய எண்ணங்களுக்குள்ளும் விழுந்து பாவத்தைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளுகின்றனர். ஒருவருக்குள்ள சக்தி வெளிப்பட்டுச் செயற்படாவிட்டால் அச்சக்தியைச் சுற்றிலும் பல நோய்கள் இருக்கின்றன. இந்நோயைத் தீர்த்து சக்தியைச் செயல்பட யார் உதவுகின்றாரோ அவர்தான் உண்மையான நண்பன், உண்மையான மீட்பர். இப்பெரிய சேவையைச் செய்வதே நம் ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும்.

எனவே உலகத்தில் தொற்றத்திலும் சக்தியிலும் இருவருக்குள் ஒற்றுமை இல்லையென்பது புலனாகின்றது. உண்மையாக ஒருவருக்கும் சக்தியை அறிந்துகொள்வது மேலானதும் மேம்பட்டுள்ளதாகவும் விளங்குகின்றது. ஆனால் ஒருவருடைய சக்தியை வெளியிட்டு, செயல்படுத்தவற்றை இடையூறுக இடப்படுதே பெரிய தீமையாகும். ஒருவனுக்குள்ள சக்தியை வெளியிடும் வகையில் ஒவ்வொருவரும் நடக்க முயற்சிக்க வேண்டும். யேசு கிறிஸ்துவின் வருகை மக்களின் உள்ளக் கிடக்கையை எடுத்து வெளியிடும்பாள்மையிலே அமைந்தது. உள்ளத்தில் உள்ளதை உள்ளபடி மக்கள் வெளியிடுவதற்கு யேசு நடந்து கொண்டமையினால் பல திறப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் பல திறப்பட்ட சக்தி வெளிப்பட்டுச் செயல்பட்டதை நாம் அறிகின்றோம். இதன் விளைவாக மக்களில் காணப்பட்ட சக்தியையும் அதன் செயல்களையும் நாம் அறிகின்றோம். மக்களின் சக்தி வெளிப்படுவதற்குக் கிறிஸ்து காரணமாய் இருந்தமையினால், உலக மக்களுள் இருவர் ஒரே தன்மையுடையவரல்ல என்பதும் ஒரே சக்தியைக் கொண்டவர்கள் அல்ல என்பதும் புலப்படுகின்றது எனவே மக்களில் காணப்படும் சக்திகள் வெளிப்பட நாம் தடையாக இருக்காமலும், நோயும் நோக்காடும் ஏற்படுத்துபவர்களாகவும் இருக்காமலும், ஒவ்வொருவரின் அடங்கியிருக்கும் சக்தி வெளிப்பட நாம் துணைபுரிந்து தேவனை எல்லோரும் அறிய அரிய சேவையில் ஈடுபடுவோம்.

விமர்சனம்

'அன்பின் தொனி'

நவீன நாட்களில் மூழ்கித் தத்தளிக்கும் மனித சமுதாயத்திற்கு வழிகாட்டும் நிழல்சொடிகளாக, சென்ற மாதம் 29-ம், 30-ம் திகதி எதில் யாழ். வீரசிங்கம் மண்டலத்தில் 'அன்பின் தொனி' கழக வினாநாள் நடாத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவ நிழல்சொடிக் கிழிப்பாட அமைந்தது. கலாநிதி கமலேசனை வரவழைத்து, யாழ் நகர கிறிஸ்தவர்களின் பெரும்பான்மையோரின் உணர்வுகளைத் தட்டிப் "பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்", "நித்திய வரழிவினைத் தேடு", "மனிதன் பரிபூரண வாழ்வை எவ்வாறு அடையலாம்" என்று தத்துவங்களை விளங்கச் செய்த கிறிஸ்துவர்க்கு இளைஞர் மறைத்திருக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அதுமட்டுமன்றி, கலாநிதி கமலேசனை தித்திக்கும் கிறிஸ்தவ பாடல்கள் அங்கு கூடியிருந்த மக்களின் இதயங்களில்

பரவலப்படுத்தின. யாழ். கிறிஸ்தவ பாடல்கள் குழுக்களினது இனிய பாடல்கள் எல்லாரது உணர்வுகளையும் மகிழ்வித்தன.

உலக இன்பங்களை மனித குலம் நாடி ஓடித்திரியும் இக்காலத்தில், 'இறைவனையே முதலிடம்', 'அவரைப் போல வாழப் பழகு', 'அவர் மூலம் இரட்சிப்பை அடைந்துகொள்' என்ற உண்மையை நமது கிறிஸ்தவ வரலாற்று மூலம் பெரியோரும், கிறியோரும் அறிந்துகொள்ள வரப்பெளித்த தருணத்திற்காக நாம் தேவனைத் துதிக்கிறோம். நமது கிறிஸ்தவ வரலாறு மன்றிக் கை மேலும் மேலும் தேவனின் அன்பின் தொனியை உலகெங்கும் பரப்பி, நம் கிறிஸ்துவின் மகிமைமீனைப் பிரஸ்தாபப்படுத்த எம் எல்லோரதும் வாழ்த்துக்கள் உரித்தரட்டும்.

சிருபா பலசிங்கம், உடுவில்.

நோயல் பரிசுக்கு வந்தது கௌரவம்!

அனாதைச் சிறுவர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் தமது வாழ்வுவாரிப்பணித்த அன்னை திரேசாவுக்கு 1979 ஆம் ஆண்டுக்கான நோயல் பரிசு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு சமாதானத்துக்கான நோயல் பரிசு பெறுவதற்காகச் சிபார்சு செய்வப்பட்ட 56 பேரில் இருந்து அன்னை திரேசாவின் பெயரை நோயல் பரிசுக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நோயல் பரிசுக்காகச் சிபார்சு செய்வப்பட்டிருந்த 56 பேரில் அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜிம்மி கார்ட்டரும் ஒருவர். பட்டியலில் இடம்பெற்றிருந்த ஏனையோரில் பின்னொன்று ஜனாதிபதி உரேசு கெக்கோனன், போலந்து கர்தினால் ஸ்டீபன் வைசின்ஸ்கி ஆகியோர் பிரபலமானவர்கள்.

69 வயதுக் கன்னியாஸ்திரியரான அன்னை திரேசாவுக்கு நோயல் பரிசுக் கமிட்டியின் முடிவு அறிவிக்கப்பட்டபொழுது அதன் ஏற்பாடுகளைத் தாம் அருகையற்றவர் என்று அவர் தெரிவித்தார்.

"ஏழைகளுக்கு ஆண்டவன் அளித்த பரிசுக்காக ஸ்தோத்திரம். இந்தப் பரிசை வழங்கியவர்களுக்கு ஆண்டவரின் ஆசீர்வரதம் என்று நம் இருக்கும்" என்று அவர் சொன்னார்.

கடந்த 50 வருட காலமாக இந்தியாவின் கைத்தொழில் தங்கியிருந்து அனாதைச் சிறுவர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் வாழ்வளிக்கும் நன்மை திரேசாவுக்கு நோயல் பரிசாக ஒரு சின்னமும், தங்கப் பதக்கமும், சான்றிதழும் வழங்கப்படும். டிசம்பர் 10 ஆம் திகதி நோயல் பரிசு உள் ஓய்வோ பல்லைக் கழக மண்டலத்தில் வைத்து நோயல் பரிசு வழங்கப்படும். உடனமைட் ஊடுபிடித்த அல்பிரெட் நோயலின் கிராத்த தினம் டிசம்பர் 10 ஆம் திகதியாகும். நோயல் பரிசுக்குரிய பணமான 1 லட்சத்து 91 ஆயிரம் ரூபா தனிப் பட்டி முறையில் வழங்கப்பட இருக்கிறது. இப்பணத்தை ஏழைகளின் நல்வாழ்வுக்காகச் செலவிடப்போவதாக அன்னை திரேசா அறிவித்துள்ளார்.

யூகோஸ்லாவியாவில் பிறந்த அன்னை திரேசா, 50 ஆண்டு களுக்கு முன்னர் கைத்தொழில் வந்தார். கன்னியாஸ்திரியரான அவர் கைத்தொழில் உள் கொடுவன்கள் பாடசாலை ஒன்றில் பூமிசாஸ்திர ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றினார். கைத்தொழில் நூற்றுக்கணக்கானோர் நோயல் பரிசு வழங்கியதும் மடிந்துபோவதைக் கண்டு மனம் வருந்தினார்.

ஆசிரியை தெரழிலுக்கு முழுக்குப் போட்டுவிட்டு அவர் ஆரம்பித்த தர்ம ஸ்தாபனம் இன்று கைத்தொழில் மட்டுமன்றி முழு இந்தியாவிலும் ஏனைய உலக நாடுகளிலும் பெரும் சேவை ஆற்றி வருகிறது.

இந்த ஸ்தாபனம் இன்று இந்தியாவிலும் வெளிநாடுகளிலும் அனாதைச் சிறுவர்களுக்காக 120 இடங்களை நடத்தி வருகிறது. "பசியாக இருந்தேன் ஆகாரம் தந்தீர்கள், ஆடை இல்லை இருந்தேன் ஆடை தந்தீர்கள், வீடு இல்லை இருந்தேன் புகலிடம் தந்தீர்கள், நோயாக இருந்தேன் என்னைப் பராமரித்தீர்கள் என்ற கிறிஸ்துவின் வாக்யத்தில் நான் பூரணம் நம்பிக்கையை வைத்திருக்கிறேன்" என்று அன்னை திரேசா கூறுகிறார்.

அன்னை திரேசாவின் அனாதை இல்லங்களில் ஆயிரக்கணக்கான சிறுவர்கள் வைத்துப் பராமரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இவர்களில் பலர் பின்னர் செல்வந்தர்களினால் தத்த எடுக்கப்பட்டனர். அன்னை திரேசாவின் தர்ம ஸ்தாபனம் இந்தியாவில் 20 லட்சம் நோயல் பரிசுக்கு நடைபெறும் டிஸ்பென்சரிகள் மூலம் சிகிச்சை அளித்திருக்கிறது. 49 ஆயிரம் தெரமு நோயல் பரிசுக்கு அனாதைச் சிறுவர்களை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஏழைகளுக்கு உணவு அளிப்பதற்கு மட்டும் கோடிக்கணக்கான ரூபாயை இதற்குத் தர்ம ஸ்தாபனம் செலவிட்டு வருகிறது.

கடந்த 25 வருட காலத்தில் கைத்தொழில் மட்டும், 36 ஆயிரம் பேருக்குப் புகலிடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களில் பலர் பட்டியலிலும், நோயல் பரிசு வழங்கியதும் நினைவில் இருந்தபொழுது மீட்டப்பட்டனர். "மடிந்துபோகும் நினைவில் இருந்தவர்களை எமது இல்லங்களுக்கு எடுத்து வந்தோம். தாரமும் மனிதர்களே என்பதை இப்பொழுதுதான் அவர்களால் உணரக்கூடியதாக இருந்தது" என்று அன்னை திரேசா ஒரு சமயம் கூறினார்.

இந்நியாவில் தற்புத்தப்பட்ட இந்துக்கள் அளிக்கும் கரையில் நீலக்கோடு போட்ட வெள்ளை நிறச் சாரியை அவர் அணிந்து கிராமம் கிராமமாகச் சென்றபொழுது இந்தியாவில் லட்சக்கணக்கான ஏழைகள் ஆண்டவரின் அவதாரமாக அவரைக் கருதினர்.

நோயல் பரிசு வழங்கப்பட்ட ஏழைப் பெண் ஒருவரைக் கைத்தொழில் உள்ள நகர ஆஸ்பத்திரி ஒன்று சிகிச்சை அளிக்காது திருப்பி அனுப்பியதைக் கண்டபொழுது அனாதைக்கான முதலாவது இல்லத்தை அன்னை திரேசா நிறுவினார். "பட்டியலில் இருக்கும் ஒரு மனிதனைக் காணும்பொழுது நான் ஊனார் வடிக்கிறேன்" என்று அவர் தமது டடாரியில் எழுதி வைத்துள்ள குறிப்பு ஒன்றில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அன்னை திரேசாவின் கைத்தொழில் உள் தர்ம ஸ்தாபனம் தற்பொழுது பாபுவாதி யூகினியில் இருந்து மெக்ஸிகோ வரை 158 இடங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. மொத்தம் 1,800 கன்னியாஸ்திரிகளும் 1 லட்சத்து 20 ஆயிரம் உதவியாளர்களும் இவற்றில் கடமை ஆற்றுகின்றனர். கைத்தொழில் உள் கிளாஸ்கள் ஒன்று மட்டும் தினமும் 7,000 பேருக்கு உணவு அளித்து வருகிறது.

1964 ஆம் ஆண்டு பரப்பரசர் ஆளுவது போல் பம்பாய்க்கு வந்த பொழுது அன்னை திரேசாவுக்குக் கார் ஒன்றை அன்பிப்பிச் செய்து கொள்கின்றார். இந்தக் கார் அமெரிக்க மக்களின் பரப்பரசருக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது.

அன்னை திரேசா கருச் சிதைவை எதிர்ப்பவர். இந்திய சனத்தொகை 65 கோடியாக அறிவித்துப் பெரும் பிரச்சினைகளாக உருவெடுத்துள்ளபோதிலும் மன அடக்கம் மூலமே குழம்பக் கட்டுப்பாட்டை அனுட்டிக்க வேண்டும் என்பது அவரது கொள்கை.

கடந்த மூன்று வருட காலத்தில் மட்டும் 80 ஆயிரம் குழந்தைகளின் பிறப்பைத் தம்மரால்

வைத்திய கலாநிதி சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன் —

ஒரு சகாப்த பிதா

(சு. தேவானந்தர் — யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி)

(முற்பகுதி)

வைத்திய கலாநிதி கிறீன் பெரியார் தம்மை ஒரு சேவை யாளராக முதலாவதாகவும் அடுத்ததாகவே வைத்தியராகவும் கருதி வாழ்ந்தமைக்கு எடுத்துக் காட்டுகள் பல உன. அவர் சம யத்திற்கும் விஞ்ஞானத்திற்கும் ஒருமைப்பாடுண்டு. இவையொ வியின் பிரகாசத்திலே விஞ்ஞான சேவை செய்தாரென்பது மிகையாகாது.

1884-ம் ஆண்டு நம் மக்களின் நிலைமையை உணர்ந்த ஆர்வம் கிறீன் அவர்கள், "வேட்டி காறி சட்டையாகவும், சரல்லை மேற் சட்டையாகவும், தலைப்பாகை தொப்பியாகவும், தாவர போசணம் மாமிச போசணமாகவும், குடிசை வீடராகவும் மாற்றமடை கின்றன எனவே யான் எண்ணு கின்றேன்" கிறிஸ்தவர்களாகா மல் தேசியத்தை இழப்பவர்க ளையே காண்கிறேன். ஐரோப் பிய நடை உடை பாவனையிற் பின்பற்றும் இந்துக்களை விடக் கிறித்தவ இந்துக்களைக் காணவே நாள் ஆசைப்படுகின்றேன்" என்று தம் உணர்வைத் திறந்து கூறிய வார்த்தைகளிலிருந்து தமிழர் தேசியத்தை இழப்பதை விடும்பாத அவரது பரந்த மனப் பான்மையின் ஆறியலாம். அன் னார் உடற் பிணியின் மட்டுமன் றிப் பிறவிப் பிணியினையும்கற்றி இறைவன்பால் நம்மை ஒன்ற

வைக்கும் மருத்துவராக விளங்கினார்.

இறுதியாக, தமிழரின் இலக் கியத்திற்கும், அரசியலுக்கும் தொண்டரற்றிய பலருக்கும் சில யெடுக்கின்றோம்; கௌரவிகின்றோம். ஆனால், தமிழ் மக்களே விஞ்ஞான வேட்டையின் அறி யாமையினும் முட்டும்பிக்கையின் லும் முற்கியிருந்த காலத்தில் விஞ்ஞானமாம் அறிவுச் சடர் ஏற்றுவதற்காக அந்நிய ஆட்சியர கள்களின் எதிர்ப்பையும், சம மிஷனரிமார் சிலரின் வெறுப்பையும் பொருட்படுத்தாது, தமிழ்த் தாய்க்கு உழைக்கவேண்டுகோ ரிற்றது வளர்ந்து, எமக்காக வரம்பற்ற தியாகச் செம்மல் டாக் டர் கிறீன் அவர்களின் புனித வாழ்வின் நினைவு கூர்வது ஒவ் வொரு தமிழனதும் தலைபாய டேனாகும். தமிழ் மொழிக்கு நவீன விஞ்ஞானத்தினை அறிமுகப் படுத்தி, தமிழில் விஞ்ஞானம் நடைபயின்று வளரும் வகையில் மொழியினை வளம்படுத்தி, வழி காட்டித் 'தமிழில் விஞ்ஞானம்' எனும் சகாப்தத்தினைப் பெற இடருத்த தலைமகர் கிறீன் அவர் களை ஒரு 'சகாப்த பிதா' என விழித்தல் சரலவும் பொருத்த மானதென்கிறேன்? அன்றாது வாழ் வின் ஒளி இறைமொளியுடன் 1884-ம் ஆண்டு இரண்டாம் கலந்தது.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் ஐவருக்கு வெள்ளி விழா

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் சரித்திரத்தில் 1947-ம் ஆண்டு கட மையசற்றிய பத்து ஆசிரியர் களுக்கு ஒரு நாளில் வெள்ளி விழாக் கொண்டாடப்பட்டதன் பின், 8-11-1979 விழா முக்கியம மாக 8 மணியளவில் தொடர்ந்து இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் கட மையாற்றிய ஐந்து ஆசிரியர்க ளுக்கு வட்டிக்கோட்டைத் தேவா கையத்தில், டேவுளுக்கு நன்றி செலுத்தும் ஆராதனை நடாத்தும் பாக்ஷித்தைய யாழ்ப்பாணக் கல் லூரி பெற்றது. இவ்வாராதனை யைத் திரு. G. இராஜநாயகம் நடாத்த திருமதி ஜீவா இரட்ன சபாபதியின் தேவாரத்துடன் ஆரம்பமாகியது. வேதப்பாடல் கள் முறையே திரு. W. N. தேவச டாட்சம் அவர்களாலும், செல் வன் S. கிஷோர்தனினாலும் வாசிச் சப்பட்டது. கல்லூரி அதிபர் திரு. A. R. கதிர்காமர் அவர்கள் 25 ஆண்டுகள் சேவையாற்றிய, திரு வாளர்க்கை: A. M. புறாடி, R. D. தளபாலசிங்கம், S. சனசபா பதி, திருமதி S. சனசரத்தினம், செல்வி, செல்வமணி செல்லத் தரை அவர்களுக்கு, அவர்களின் சேவையைப் பாராட்டிக் டேவு ளுக்குத் துதி செலுத்தி, ஒவ் வொருவருக்கும் பரிசுத்த வேதா சமம் அன்பளிச்செய்யப்பட்டது. தொடர்ந்து திரு. S. ஜெயநேசன் அவர்கள் பிரசங்கம் செய்தார். அதன்பின் மகானம் S. குலேற் திரன் அவர்களின் ஆசிரியரத் துடன் ஆராதனை முடிவெய்தி யது. ஆராதனையின் பின் வெள்ளி விழா நாயகர்கள் ஐவரும் சபை மண்டபத்தில் தேவீர் விருந்தினித் தார்கள். பின் வட்டமேசைக் குழு அங்கத்தவர்கள் யாபேரையும் கொண்ட ஒரு புனைப்படம் எடுக்கப்பட்டது.

மாலை 7 மணியளவில் ஓட்டி மண்டபத்தில் விருந்தினரால் நடைபெற்றது. வட்டமேசைக் குழுத் தலைவர் திரு. W. N. தேவ டாட்சம் அவர்கள் வெள்ளி விழா நாயகர்களை வரவேற்று, வாழ்த்தி, எனம் S. ஜெயக்குமார் அவர்களின் இடபத்தின் ஆரம் பித்து வைத்தார். திரு. சனச சபாபதி அவர்களுடைய சேவை யைப் பற்றிப் பாராட்டிப் பேசிய திரு. S. A. போல்ராஜ் அவர்கள், அவரின் காண்பட்ட அடக்கம், பொறுமை ஆகியவருக்கேற்ற பண்புகள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கூறினார். செல்வி செல்வமணி செல்லத்தரை அவர் களைப் பாராட்டிப் பேசிய திரு

மதி L. B. தம்பிராஜர் அவர்கள் அவரது தந்தையாரை ரூபகப் படுத்தி ஆசிரியரையின் காண்ப் பட்ட நற்பண்புகளையும் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தையும் எடுத்துக் கூறி னார். திருமதி கனகரட்சம் அவர்களைப் பற்றிப் பேசிய திரு மதி T. மித்திரதாசன் அவர்கள், பால்களைக் கற்பிப்பதில் மிகவும் கரிசனை செலுத்தும் ஓர் ஆசிரியை யெனவும், அவர்களுக்குடும் அதி திவாரமே வருங்கால அறிவுக் கோபுரமாக விளங்கும் என்ற உண்மையையறிந்து அவர்கள் மத்தியில் ஆசிரியப் பணியைச் சேர்வடையாமல் கற்பித்தார் எனக் கூறினார். திரு. R. D. தள பாலசிங்கம் அவர்களைப் பற்றிப் பேசிய திரு. A. I. சின்னையா அவர்கள் கல்லூரியிலும், அதி யட்சாதின் வைபவங்களிலும், கிராமப்புறத்திலும் இவரது சமூ கம் முக்கிய இடத்தைப் பெற ிருந்ததன்மூலமாக, யாழ்ப்பா ணக் கல்லூரியின் விடுதிச்சாலை இயங்குவதற்கு உணவளிக்கும் பகுதியாகிய முக்கிய இடத்தை எடுத்துத் திறமையுடன் நடாத்தினார். எந்தச் சூழ்நிலையிலும் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெறுப்பைத் தயங்காது செய்து முடிக்கும் ஆற்றலுள்ளவரெனப் பாராட்டினார். திரு. புறாடி அவர்களைப் பற்றிப் பேசிய திரு. R. கனசரட்சம் அவர்கள் காண்கு சென்ற அவரது தந்தையார் திரு. A. M. புறாடி அவர்களை நினைவு படுத்தி, இவர் இனையிட்டுத் துறையில் சிறந்து விளங்கிடுருள வும், உதைபந்தாட்டம், தடுப் பெடுத்தாற் பந்தாட்டம் முத லியவற்றை மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவித்துக் கல்லூரிக்குப் பெருமை தேடிக் கொடுத்தவர் ளை இவரும் ஒருவராக விளக்கி கினார் எனவும், ஆங்கிலப் பகுதி தலைவராகவும், கல்லூரி Miscel lany யின் முகாமையாளராகவும் விளங்கி ஆசிரியர்களுக்குள் குணாதிசயங்களைக் கொண்டவராக வும் விளங்கினார். இவர் இன்று நம் மத்தியில் இவ்விழா நாயக ளை விளங்குவதை நினைக்குங் போது இறைவன் இவரை ஆபத் தான வகுத்ததினிருந்து சரப் பாராறியதை நினைந்து ஸ்தோத்திரம் செலுத்த அழைக்கப்பட்டுள் ளோம் எனக் கூறி வாழ்த்தினார்.

அதிபர் அவர்கள் பேசிய போது, இவ்விழையின் சேவை கல் லூரியின் பல கோணங்களிலும் மினிர்ந்ததையிட்டு மகிழ்ச்சி யுடன் பேசி வெள்ளி விழா நாய கர்களை வாழ்த்தினார்.

வே முதலியவற்றிற்குப் பேரட்ட டியிட்ட தெரடங்குவார்கள்.

முற்றுவது உலக நாடுகள் உணவுப்பத்திக்குப் பண்படுத்து வதைத் தடுத்தது, மேற்கு நாடு கள் அங்குள்ள தானியங்களைய மையமாகக் கொண்டு இயங்கும் போக்குவரத்து அமைப்பிற்குப் பயன்படுத்த எண்ணெயை எடுத்த செல்வ எண்ணெயை உற் பத்தி செய்யும் நாடுகள் இணங்க மார்ட்டன்.

அமெரிக்காவிலேயே, 1979 இன் முற்பகுதியில், பெருதப் போக்குவரத்துச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்துவாரதும், தவிச்சக் கரவண்டி, மோட்டாரினைக்கப் பட்ட தவிச்சக்கரவண்டி எஃப வற்றை உபயோகிப்போரதும் தெரகை அதிவிரித்துள்ளது. புதுச்சாலைகள், கார் நிறுத்த இடங்கள் எஃபவற்றை அமைக் கப் பணத்தை முதலீடு செய்தல் பழங்கதைவராகிக் கொண்டு வரு கிறது.

சன ஏறிக் கொண்டு குறிப்பிட்ட பரதையில் செல்லும். யப்பா னில் கார் மேரகம் அண்மையில் அதிவிரித்துள்ளபோதும், மக்கள் சுரங்கப் பாதையையே பயன் படுத்துகின்றனர் எரிபொருள் கலன் ஒன்று 1000 மைல் ஓடக் கூடிய யந்திர துவிச்சக்கரவண்டி களும் மறுபடியும் உபயோகத் தத்துக்கு வந்துள்ளது.

ஆனால், எந்தப் பெரிய நாடா வது தானியங்கி வாகனங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் நிலையை அடைய வில்லை. இதற்கு மாறாக, தமது பண வருவாய்க்கும், மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கும், பல நாடுகள் கார் உற்பத்தியிலேயே தங்கியுள் ளன. முற்றுவது உலக நாடுகள் கூட இப்பரதையில் காண்புத்து வைக்கத் தெரடங்கியுள்ளன.

சுடுசெய்யமுடியாத இயற்கை வளமொன்றைத் தீர்ந்துபோகச் செய்வதா என்ற பீதியும் உலக நாடுகளுக்கிடையில் உள்ளது என்று உலகக் கண்காணிப்புத் தர்பணம் கூறுகிறது. ஈரன், செளடி, அரேபியா போன்ற நாடுகளில் இற்தப் போணும் கொள்கை தெளிவாகக் காணப் படுகிறது. எண்ணெயுற்பத்தியில் முன்னணியிலுள்ள சோவியத் ரஷ்யாவிற்குட எண்ணெயுற்பத்தி யளவு கீழ்நோக்கியே சென்று கொண்டிருக்கிறது. 1985-க்கும் 1995-க்குமிடையில் உலக எண்ணெயுற்பத்தி ஒரு சம நிலையை அடையலாம்.

சக்தியைத் தரும் பயிர் களான கரும்பு, மரவள்ளி, தானிய வகைகள் மோட்டாருக்குத் தேவையான எரிபொருட் சக்தி யைத்தரவல்ல சாராயச்சக்திக்கு முலப்பொருள்வகையாக ஆகும் போது கார் வைத்திருக்கும் பணக் காரர், குறைந்த வருமானமுள்ள நுகர்வோருடன் (Consumers) நிலம், நீர், செழிப்புள்ள வளம்

தானிய சக்தியின் வருங்காலம்

(Future of the Automobile)
[Daily News ஒக்ரேயி 23 இதழில் வெளியான கட்டுரையின் சாரம்.]

எரிபொருள் விலையுயர்வு, எரிபொருள் விற்பனையைக் கருக்கம் என்கிற மேடு பள்ளம் கள் நிறைந்து எரடுமுடாடாக இருக்கும் எரிபொருட் சக்தி (energy) யென்னும் சாலையிலே தானியங்கி வாகனம் குதித்துக் குதித்துச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது.

எரிபொருள் கலன் ஒவ் வொன்றுக்கும் ஆக்கக்கூடிய மைல் செல்லும் ஆற்றலைக் கற்றதெடுக்கும் முயற்சி நடந்து வருகின்றது. இம்முயற்சியின் வெற்றியிற்குள் தானியங்கிகளின் வருங்காலம் தங்கியிருக்கிறது என்று உலகக் கண்காணிப்புத் தர்பணம் (World Watch Institute) கூறுகிறது. இத் தர்பணத்தைச் சேர்ந்த இரு பெரும் அறிஞர்கள் மோட்டார் வாகனங்களின் வருங்காலத்தை உருவாக்கக்கூடிய இரண்டுபோக் களை எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். தகையில்காது வேலமாக வந்த முப்பது வருஷ வளர்ச்சியின் பின் உலக எண்ணெயுற்பத்தி அடையு ம் சமநிலை ஒருபோக்கும் உண வுற்பத்தி, தொழிற்சாலைக்குச் சக்தி வழங்குதல், விடுகளுக்கு வெப்பமுட்டுதல், புகையிரத்தி ன்றிற்கும் சாரால் வண்டிக்கும் சக்தி வழங்குதல் ஆகிய வேலை களுக்கு அதிசயம் எண்ணெய் தேவைப்படுதல் மற்றைய போக்கு.

ஏற்கெனவே மாற்று வழிகள் தேற்றப்பட்ட தொடங்கிவிட்டன. உதாரணமாக பிஸ்பீன் தீவுகள் சிறிய பஸ் வண்டிகளை உபயோகிக்கத் தெரடங்கியுள் ளன, இவைகள் 10 பிரயாணி

தொடர்ந்து வெள்ளி விழா நாயகர்கள் தனித்தனியாக வட்டமேசை அங்கத்தினர்களுக்கு இச்சிறந்த வைபவத்தை ஒருங்கு செய்து நடாத்தி எம்மை மகிழ் வித்து வாழ்த்தியமைக்காக நன்றி கூறினார்கள். இறுதியில் வட்டமேசைத் தலைவர் இவ்வைப வத்தைச் சிறப்புறச் செய்த வட்டமேசைக் காரியதரிசி திரு. V. பத்மநாதன் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, கல்லூரிச் சீர்த்துடன் வைபவம் இனிது முடிவுற்றது.

நோபல் பரிசுக்கு வந்தது.....
(2-ம் பக்கத் தொட்டிச்சி)
நிறுத்தமுடிந்தது என்று அன்னை திரேசர கூறுகிறது.
சர்வதேச கிறுவர் ஆண்டான இந்த ஆண்டில் அவருக்கு நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டிருப்பத மிகப் பொருத்தமான தெரன்றே ஆகும்,
நாள் "சந்தாமணி" 21-10-1979.

EDITORIAL

Problems that Beset Us

Professor A. J. Wilson attempted a somewhat difficult task on 18-10-79 at the Jaffna Central College Prize Giving when he sought, within the limited time available to him, to outline and assess some of the political, economic and social problems that beset us in Sri Lanka today. He did, we believe, achieve a large measure of success, though in the process he might have trod on some sensitive 'party' toes and also been open to the charge of overstatement at certain points.

The Left parties in the country, in the present political climate, may not be willing to admit that they were completely uncommitted to the Tamil problem, though, in our view, it may be difficult for them to point to tangible efforts made by them in the direction of commitment. Whether their "intransigence" and their "condoning of the Sinhalese military occupation of the Ceylon Tamil provinces" were the *principal catalysts* that produced the demand for *Eelam* will also, perhaps, remain a matter of opinion.

All parties must accept, however, that Dr. Wilson has made one significant contribution to the cause of racial harmony in this country, and that shortly before he left the island on the completion of his assignment. That is, his unqualified statement that Sinhala and Tamil nationalism have come to stay and that both are entitled to recognition by the State — each on its own merit.

We say that this is a significant contribution to racial harmony in this country because of the plethora of statements and speeches which we have often read and heard on racial harmony, all of which have ignored the essential component of 'the Tamil Problem' — a people's aspirations for 'self-hood'.

"The most dangerous of all falsehoods," it has been said, "is a slightly distorted truth." We have had a surfeit of such 'falsehoods' in our country, including the 'falsehood' which is still rampant in certain quarters, of regarding *Tamil nationalism* as being synonymous with *communalism*. Dr. Wilson's categorical statement identifying the existence in this country of two distinct kinds of nationalism will, we are sure, clear the air of much misgiving and resentment which people in the South had, towards the aspirations of those in the North.

The Sinhala and Tamil communities in this country should also be grateful to Dr. Wilson for the three conditions he has listed (in his Prize Day Address at Jaffna Central College) as constituting the corner stones of a United Free Lanka. The most important of these conditions, in our view, is the last one:—

"The Sinhala political leadership must show a desire and willingness to work out the arrangements *in a meaningful manner*, should they be acceptable to the majority of the Tamils."

(Italics are ours.)

Almost the same sentiments have been expressed by Mr. Nadesan Satyendra, in his article on *The Tamils of Sri Lanka* and the *Presidential Commission* which appeared in "Tribune" of 3-10-79:—

"There has been no shortage of committees and commissions but what appears to be lacking was the political will to implement *that which nobody denies is fair and right*."

(Italics are ours.)

As we have stated in these columns earlier, national unity does not connote national conformity. The very purpose of the Development Councils in the Sinhala areas and in the Tamil areas is to ensure for each community the right of choosing its own future according to its own *genius*.

We are happy that Dr. Wilson has made the same point in his address more exhaustively and more lucidly:—

"The Tamil Districts must be encouraged to develop on their own and be provided with the necessary financial and economic support. That way Tamil economic needs might be satisfied, the unemployed Tamils may find employment. Tamil culture might be preserved and, above all, Tamil nationalism might possibly be contained within the confines of a single state."

In this context, it is very necessary that when Development Councils begin to function, the District Ministers, will have to be people deeply rooted in the culture, traditions and even folk lore of the districts they are put in overall charge.

According to a news item in *The Independent* (2-11-79), some controversial points seem to have surfaced during the sittings of the Presidential Commission. One such point was, regarding the powers of District Ministers. The government-oriented members of the Commission, it has been reported, have maintained that District Ministers should have the power to veto decisions taken by Development Councils.

This is a delicate issue and we hope the President on this matter will throw his weight on the side of maintaining democratic processes to which he has always displayed a steady commitment. In our view, the District Ministers as *Tribunes* of the people should be competent enough to have a grip on any situation arising out of development issues without having recourse to the old method of "dissolving"—an exercise which made cheap and splashy news in the country during a period in our annals we are trying to forget.

Letter to the Editor

May I be permitted to correct a part of the report in the Morning Star of 12th October, regarding what I said at the Seminar on Race Relations. The reference to the LSSP should read as follows: "There had been no negotiations since 1972 *partly* because of the left support which Mrs. Bandaranaike had during the earlier years of her regime. When the left parties quit the coalition government and the SLFP found itself in a weak position, Mrs. Bandaranaike invited TULF for discussions." The statement that the "LSSP has been the one party least committed to the Tamil problem" taken out of the context in which it was made amounts to a distortion of the facts of contemporary history. What I said was that at the present time several left parties have clearly committed themselves to the principle that the Tamils have the right to national self-determination. Within the left movement today, the LSSP remains the least committed to seeking a solution to the problems faced by the Tamils on the basis of the right to national self-determination. The report also tends to give the impression that Dr. N. M. Perera in his statement to the press in 1972 conceding that the new constitution did not go far enough to solve the problems of the Tamils, was stating an opinion contrary to that of his party. May I add now that Dr. N. M. Perera as the leader of a disciplined party, whenever he made a statement on political matters did not speak merely for himself but that he spoke on behalf of the party as well.

I do appreciate your correspondents difficulties that in attempting to report a four hour discussion in the brief space available in your columns, it was not possible to do justice to the total content of the discussion. I have chosen to put the record straight in order to be fair to a political party which in spite of its failures of later years, had fought relentlessly for the rights of the Tamils in this country for more than three decades.

Jaffna. S. KADIRGAMAR

Notes by the Editor:

- The statement "LSSP has been *the one party* least committed to the Tamil Problem" implies unerringly that all other parties were in some measure committed to the Tamil Problem.
- The late Dr. N. M. Perera *did express publicly* more concern over the Tamil Problem

We should not also, in our view, equate *Development Councils* which have come into existence on the crest of a national re-awakening with the old *local bodies* which functioned sporadically and made little impact on regional development in the country.

More important of all, let us not forget, at this crucial stage in our annals, the truism enunciated so convincingly by Henry Emerson Fosdick:—

"Liberty is always *dangerous*; but it is the *safest* thing we have."

Registered as a Newspaper at the G. P. O., Sri Lanka under No. QB/3920/78.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India by Mr. Philip Matthews residing at 19, Lady of Miracles East Road, Jaffna, and published by Mr. Alvappillai Rajasingam, 330, Navalar Road, Jaffna, at Sri Saanuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna, on Friday, 9th November, 1979.

Book Review

(Continued from first page)

brother in the North. The Christian Church and the labour unions were the only agencies of the society that paid any attention to them.

For the past several years thousands of Indian Tamils have been sent to India under the terms worked out for their repatriation by the two lady prime ministers, Mrs. Bandaranaike and Mrs. Gandhi, in 1974. Meanwhile, the children of the million persons in this category remaining in Sri Lanka receive much less education than the rest of the society.

The author of this booklet Mr. George Gnanamuttu, is a former Assistant Commissioner of Labour who worked in tea estate areas and knows his subject intimately. He is a concerned Christian who recently visited Jaffna with Sinhalese and Burgher friends to talk with Tamils concerning the improvement of race relations. (That Sri Lanka is a little better off than many of the developing nations is shown by the fact that race, not rice, is a leading subject of conversation!)

The booklet gives a concise, fact-filled account of the neglect of this segment of the population who constitute nearly one-tenth of the school-age children in Sri Lanka even today.

It is good to be able to say that the booklet ends on a somewhat hopeful note as the author describes several examples of ameliorating efforts made by the present government through the agency of its Minister of Rural Industrial Development. The President of the Republic and the Minister of Education and Higher Education have shown concern for the people of the estates, which is encouraging.

This booklet, "The Child in the Plantations," can be obtained from the Church of Ceylon's Diocesan Committee for Social Study and Action, Bible House, Galle Road, Colombo 3.

W. R. Holmes

than any other member of his party. It is contemporary history.

- Our record, though brief, is *straight*. What the interpretation of that record will be, is not a matter over which we can have any control. It depends on the political affiliations (or shades of affiliation) of those who interpret the record.